

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.

Egyes példány nem kapható.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., király-utca 9.
hova az előfizetési összeget valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaszadva.

TARTALOM: Előfizetésre való felhívás! — A dohányárusítás hivatás-e? — Tárcza. Trafikosné. — Dohányárusok jövedelme. — Beküldetett. — Dohányládák elzárási módjáról — Szivarjaink! — Vendéglősök és kávéházak dohányeladási jogairól. — Ki fogad el kevesebbet? — Burnót. — Az egyedáruság terjedése. — T. Előfizetőinkhez! — Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatali pósta. — Hirdetések.

Előfizetésre való felhívás!

Tisztelettel felkérjük lapunk t. pártfogóit és mindazokat, kik jelen számot megkapták, hogy **az előfizetési összeget**

fél évre 2 frt 50 krt

posta fordulatával beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Ugy az eddigi, mint az ezután belépő féléves előfizetőinknek karácsonyi ajándékkul Csillag Máté „Eszményvilágban” című, igen díszesen kiállított drámai költeményét fogjuk megküldeni.

Tisztelettel

a „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE”

szerkesztősége és kiadóhivatala

Budapest, VII., király-utca 9.

A dohányelárusítás hivatás-e?

Ezen kérdésnél kétféle nézet uralkodik.

Az egyik azt hiszi, hogy oly áru eladása, melyet az állam gyárt, kézhez olvas és hoz forgalomba, mely kyalifikációhoz nincs kötve, sem előtanulmányt nem igényel, árhumlázása az egyéntől független és — a mi főérv — nem hoz annyi hasznot, melyből tisztességesen meg lehet élni — oly áru eladása nem tekinthető hivatásnak.

A másik nézet szerint: minden üzlet — legyen az a legigénytelenebb áru is — ismeretet és kvalifikációt igényel; hogy mindegy ha az áru szoros ár mellett adatik kézbe vagy nem; hogy üzemtökét igényel, mint bármely más üzlet; és ha hozott haszna nagyon csekély is: üzletjellegét ez nem csorbitja és ezekért a dohányelárusítás külön kereskedői szakma: hivatás.

Természetes, hogy a dohányárulás tisztán üzleti szellemét, kereskedelmi jellegét tagadni sem lehet.

Minden ellenkező nézetnyilvánítás, minden ellenkezőt bebizonyítani célzó érvelés a helyzet és szak nem ismerésből keletkezhet csak.

Mielőtt tárgyunkra térnénk, egy kérdést vetünk fel:

A bizományos, ki árúját egy határozott gyárból, megállapított áron kapja, hogy azt előre meghatározott magasabb áron egy biztos helyre juttassa: az a bizományos kereskedőnek tekinthető-e vagy nem?

Ezen kérdésre a kereskedelmi törvényen kívül minden egyén igennel válaszol.

Most tovább menve, kérdezzük: az ily bizományosok ezrei együtt külön hivatást töltenek-e be? Külön szakmának tekinthető-e működésük?

Ezen kérdésre is csak igenlő választ kaphatunk. És ha ez így van, miért vannak, kik a dohányelárusítás szakmavoltát, hivatásjellegét kétségbe vonják?

És miért tagadják ezt csodálatosan épen azok, kik a nehéz nyög alatt nyögnek?

Miért tekintik sokan a dohányelárusítást gépies munkának, melylyel csak azért kell immel-ámmal foglalkozni, hogy a liquidált kis hasznot belőle kiverjék?

Mi határozottan elítéljük az így vélekedőket.

TÁRCZA.

Trafikosné.

Végre valahára javulás helyzetében.

Protekezió, pár megmaradt jó barát, nagy vagyonának kis törmeléke nyújtottak neki és két apró gyermekének megélhetési módot. Most már boldogulhat.

Boldogulhat?

Valamikor jobb napokat élt át.

Bölcsője csipkével volt boritva, gyermekéiben bonneok és missek óvták a léghezamától, szülei dédelgették.

Szóval boldog volt 18 éves koráig; minő boldog egy dús gazdag kereskedő egyetlen leánya csak lehet.

Apja szeretetét férje szerelme váltá fel.

E modern férj modern szívének heve az apa pénzével egyenes arányban fogyott. Mire apját tönkre tette, megszűnt őt szeretni. Iszákos, kártyás lett, más nők után futkosott, míg a család tüzhelyébe beköltözött a tisztas szegénység, ezután a rejtett szegénység, majd a kiáltó nyomor.

Mint martyr túrt két apró gyermekével, ezekért lesve férje javulását. Sóra már nem jutott, könyeivel áztatta kényerét.

Megkísérelé — gyermekei kedvéért — visszahódítani férjét; de nem sikerült.

Lassanként zálogházba vándorolt minden.

Kereste férje elhidegülésének okát és rájött, hogy egy trafikosné hódította el tőle. E felfedezés óta gyűlölt minden trafikosnét.

Barátai előtt nem rejthet többé szánalmas helyzetét és ezek — mintha összebeszéltek volna — mind azt ajánlották neki: „Nyisson trafikot!”

Ó? Ki gyűlölt minden trafikosnét. De hát az egyes kivételért szabad-e az összes elítélni? S ha férje véletlenül egy szabóné vagy virágárusné után bomlik, akkor bizonyynal azokat gyűlölte volna.

Nem tudott tárgyilagos maradni; de gyermekeinek látása, az egymást érő azonos tanácsok akaratlanul — vitték tovább-tovább.

Mihez fogott volna? A trafik vezetése legkönnyebb, barátai majd nála vásárolnak, oda hozzák barátaikat is vásárolni.

Pénzzé tett mindent, a jogot kis protekcióval megszerezte és ma már ő is trafikosné.

Beállott azok gárdájába, kiket mind gyűlölt egynek hibájáért.

Mint vízbefuló megkapta mentőeszközzel a szalmaszálát, ha gyűlölte is.

Kemény decemberi est volt. Olyan, melyre a magyar ember azt mondja: „a kuttyját sem veri ki az utcára a becsületes ember”.

Jégesapok szegélyezték a háztetőket, a megfagyott hórétteg ropogott a zuzmarával belepelt lovak lábai alatt.

Hideg észak szél süvített az utcán, le-lekapva egy ezégtáblát, hogy a kandaláberek üvegeit összezuza vele és azután boszorkánytáncot járjon vele a levegőben.

A mi trafikosnéknak keblére vonta két apró gyermekét, hogy testének melegével pótolja a kialvó kis kályha tűzét.

Készült hazamenni. Otthon jó, meleg ágyba fekteti gyermekeit, melléjük ül az ágy szélére és mesélni fog nekik tündérekéről, angyalokról, boldogságról.

Már veszi az ajtókulcsot, midőn egy megtört, rongyos alak koczog be üzetébe.

A trafikosnének arcába szökik a vér. Hogy jött ő ide?

Igaz! nagyon igaz, hogy a haszon bántóan csekély és hogy nem egy rendelet, intézkedés e csekély hasznót is megnyirbálta és ez szülte az általános elkedvetlenedést.

Igaz, hogy az államháztartás ezen legfontosabb jövedelmi tényezőjére épen ott nem fordítottak kellő gondot, hol erre legnagyobb szükség lett volna.

Igaz, hogy az eladási jogok adásánál épen nem válogatósak, nem tekintenek a kvalifikációra és gyakran nem épen erkölcsös helyekre is adnak jogot.

Ezek mind tények, szomorú igazságok, melyek az egész szakmára nyomasztólag hatnak; ámde mi köze ennek a lényeghez.

És ha Magyarország 42000 dohányárusai közül csak kis töredék volna is, mely magát hivatást teljesítőnek, önálló szakma munkálójának tartja, ha az államnak szivart és dohányt ad is el szoros árért — legalább oly fokig, mintha pénzügyintézeteknek bizományban értékpapírokat ad el — szóval — ha mindenki annak tartja magát, a mi tényleg: akkor nem lehet távol az időpont, mikor a magyarországi dohányárusok elfoglalják a társadalomban és kereskedelemben azon helyet, mely őket megilleti.

Csak egységes eszme által ön- és egymást megbeesülésben egyesült nagy testület remélhet biztos fellépéséért kellő eredményt.

Hivatás-e a dohányelárusítás? Határozottan: az!

Az államnak kellene első sorban az ellen tiltakozni, ha bizományosait, kik az általa gyártott árukat megbízásából eladják, a kereskedelmi szakban el nem ismernék.

Ily rongyosan, elhanyagoltan, megtörtén? Hogy jött ő ide?

S ha már jött, vajjon mit akar? De hisz ő trafikosz, neki kötelessége mindenkit kiszolgálni.

Remegve kérde: — Mi tetszik?

Alig hallható sugja: „Kurta szivart“. Véletlen volt-e? Ereje hagyta-e el? Elejtette kezéből a szivarládát.

A férfi lehajlik a szivarokat felszedni. Ezalatt térdére esik.

Pa-pa! Pa-pa! tapsol a két gyerek, felismerve apjukat. Pa-pa! Pa-pa!

Künn süvit a szél. Tördeli a jégcsapokat. Benn a megtört alak félve öleli magához a két gyermeket és csókolja zúzmarás bajuszával. Azután nejeire rá sem tekintve távozni készül.

A gyermekek utána sírnak: Pa-pa!

A nő habozik: visszatartsa-e? Ily időben, rongyos liszter kabátban, hiszen megfagy.

A férfi kinyitja az ajtót, jéggel vegyes hógomolyok repülnek be. Ez hat.

— Uram! Hisz még nem vette át szivarját.

A hang szivre hat. Átveszi szivarját és rágyújt ott.

A gyermekek úgy örülnek, hogy ott szívja el apjuk a szivarokat.

Hatsek Adolf.

A kincstárnak kellene az ellen első sorban tiltakozni, ha gyártmányait önálló kereskedelmi árunak el nem ismerik.

Az állam, a kincstár feladata oda hatni, hogy a saját emberei, a saját munkásai kellő méltánylással részesüljenek és méltó helyüket betölthessék.

Ily értelemben talán az ellenpárt is nézeteinken lesz.

Dohányárusok jövedelme.

III.

A fővárosi kisárus liszta jövedelme nem versenyezhet a leggyaralóbb iparcikk jövedelmével sem. A vidéki tőzsdések pedig még szármalásból helyzetben vannak.

Miért? Hiszen a gyáros, illetve a kincstár bármikor oly árakat szabhat szivarjainak, hogy hozzá a mai ár folyik be és az árusnak több haszna marad.

Arra hivatkozva fokozni a kincstár jövedelmét, hogy az anyag és munkás kéz ma drágább, mint ezeltett, lehet ugyan; de ez okból a jövedelem előteremtésének fő tényezőit nyomorban hagyni nem volna szabad.

Ezen árusok tudják, hogy a kincstár jogosult az árakat fokozni úgy is, hogy olcsóbb anyag lesz feldolgozva.

Az árusnak nem szabad anyagilag megrövidülni, eltenkezőleg jobb anyagi helyzetbe hozataluk a forgalmat csak fokozná.

Megkíséreltük a számokat beszélgetni, de hozzá tettük, hogy pozitívre vehető jövedelemről beszélni nem lehet.

Ha a jövedelem a befektetett tőkével arányban állana, vagy ha a forgalom a provízióval arányban állana, legalább meg tudna rendesen élni a kisárus.

A kisárus egész boldoggá véli tenni az a vevő, ki vele 100 darab egy krajczárost számláltat meg levélbélyeg vételért. Ezért 1 egész krajczár haszna van a trafikosnak.

Nagy büszkén vesz néha egy-egy csomag legfinomabb török dohányt, lefizet érte 1 frt 20 kr. Válogat egy óráig. Ez már jó vevő, ennek gazzulirozni kell.

Érdemes? Hogyne, hiszen a kincstár maga kegye után ideje, fáradsága és 1 frt 90 kr. befektetett tőkéje után 27 $\frac{1}{10}$ %-ot kap. Tessék ebből házbért, segédet, bérleti díjat fizetni és megélni — ha tud.

Ha mindent számításba veszünk, nincs az a számféjtő, ki a haszon nyomát is fel tudná fedezni.

Persze a laikusok ezt nem hiszik, hogy vannak áruk, melyeken a trafikos veszíteni kénytelen; de ők szegények — érzik.

Vagy abban leljék vigaszukat, hogy a kincstár nem adhat több %^o-ot a lf. Törökből, mert ő is csak 1480 frtot kap egy métermázsáért érte.

De csak találmokra téptük ki az árjegyzék chaosából ezen egy dohányfajta.

Az anomália másutt is azonos. A helyzet javításához első lépés volna a nagybani árak tarifájának gyökeres revíziója. Ezt a tarifát ócska tradícióból kaptuk. Tarthatatlan. Sérelem.

Abszurdum, hogy az árus 27 krajczáron ne keressen többet, mint 9 krajczáron.

Nincs értelme, hogy míg egyik áru 27 $\frac{1}{10}$ %-ot hoz, a többi 5. 6. 7. 8. 9. 10% között hullámzik minden elfogadható ok nélkül.

A kis %^o-os áruk a forgalmi áruk. Helyes ez?

Kérünk egységes províziót minden áru után!

(Folytatjuk.)

Beküldetett.

Tekintetes Szerkesztőség!

Azon kérelemmel járulok önökhöz, miszerint alábbi közleményemnek becses lapjukban helyt adni s lehetőleg egész terjedelmében közölni sziveskedjenek.

Dohányárusok vasárnapi szünete.

Egy „vidéki dohánygyáros“ a dohányárusok vasárnapi munkaszünete ügyében megindult mozgalmat úgy véli helyesen megoldottnak, ha a pénzügyminiszter csak „megengedi“ s nem egyszersmind kényszeríti a dohányárusokat üzleteiket vasárnap délután zárva tartani.

A főnnebbi s még egy teljeseen mellőzött ok indít arra, hogy néhány megjegyzést én is tegyek ezen, minden önzetlenül gondolkozó egyén által helyeselt mozgalomhoz.

Az egyik, hogy a vasárnap délutáni üzletzárás „megengedésével“ ép ott volnánk, mint jelenleg vagyunk a délután 4 óráig való zárvatartással, azaz nem zárná be egyetlenegy üzlettulajdonos sem tőzsdéjét, nem pedig csak azért, mert forgalmát csökkentené, míg a másik, esetleg közvetlen szomszédja azt bizonyára szép összeggel gyanapítaná, hanem nyitva tartanák mindannyian *állandó* vevőiknek megtartása végett. Elképzelni is lehetetlen, hogy vevőket bárki is *állandósítani* tudna azon esetre, ha ő vasárnapi délutánokon zárva tartaná üzletét, míg a másik ugyanazt a dohány- és szivarárut rendelkezésre boesajtó tőzsdés vasárnap s szolgálatra állana vevőinek. Ezen okból kívánatos, hogy a Pénzügyminiszter a dohány árudáknak a vasárnap délután való zárva tartását *elrendelje* és ne *megengedje*.

De kívánatos a humanizmus a másfoglalkozásúakkal való egyenjogosultság szempontjából is, hogy a dohányárudákban *alkalmazottaknak* is jusson idő a szorakozásra és pihenésre.

Aki tudja, — s ki ne tudná a dohányárusok, különösen a nagytőzsdések közül, — hogy a dohányárudák levegője (különösen télen) nem épen jótékonyan ható az egészség fenntartására, s aki tudja, hogy a dohányárudák alkalmazottjai majdnem a leghosszabb munkaidőre vannak utalva, az bizonyára nem fog akadályokat gördíteni a kért vasárnapi délutáni munkaszünet elrendelése ellen.

Ne mondja azt senki, hogy az államnak nem szabad e téren „radikális“ eszközökhöz nyulni, sőt épen az államnak erkölcsi kötelessége itt is a jó példával elől járni, s az üzleteiket féltő más foglalkozásúakat megbizonyosítani a felől, hogy a vasárnap délutáni munkaszünet nem járhat üzleti veszteséggel mivel a munkaszünet folytán szükségletét mindenki ideje korán a nyitva tartás megengedett idejében beszerzi.

Ungvárt, 1893 november 24.

Richter Lajos

az ungvári m. kir. dohány-nagyáruda üzletvezetője.

Dohányládák elzárási módjáról.

Örömmel konstatáljuk, hogy a dohány illetve szivarládák elzárási módjáról lapunk első számában írott közleményünk általános érdeklődést keltett a hivatott körökben és hogy ennek eredményeként javítási kísérletek történek.

Köszönettel és dicsérrel kell adoznunk a felsőbb hivatalnoki karnak, mely nem is remélt kedvvel és kitartással fáradozik a helyzet javításán.

Mióta a hiányra és a javítás kényszerére rámutattunk — már voltunk oly kellemes helyzetben felemlíteni, hogy az első javítási kísérletet a Budapest-Ferencvárosi dohánygyár igazgatója

Berkes tette, a biztonsági zár alkalmazásával, melyet a ládák széleire alkalmaznak. Minthogy ezen készülék felpattan, nem bizonyult kellő biztonságot nyújtónak.

Most egy új találmány fekszik előttünk. Ezt a budapesti központi dohányraktár kezelője Brandtner találta fel és fogja a miniszteriumnak felmutatni.

Ezen új találmány elég biztonságot nyújtónak kínálkozik és ha a tolvaj urak rosszhiszemű leleményességei túl nem járnak a feltaláló ügyességén — akkor reméljük, a dőzsálás meg fog szűnni.

A készülék czinkólobból készült körülbelül két centiméter széles pánt, mely szélességében az egész ládát átfogja.

A pánt két vége összeér és egy 2 hüvelyk hosszú szeggel lesz összeerősítve. A szeg feje plumbát képez.

Ezen szeg nem lehet kihuzni, csak ha fejét teljesen elpusztítják. A szeg, mely a szerkezettől és biztonsági részét képezi, úgy van szerkesztve, hogy a hosszú tulajdonképeni szeg mellett 4 darab ennél rövidebb kampója van, mely mihelyt a szeg a deszkához ér — a ládába négy elütő irányban majdnem vízszintes irányban befuródik és minden egyenes szegnél erősebben tart.

Az eljárás egyszerű és könnyebb a mostani pánt ráerősítésénél. Idő sem kell annyi hozzá.

Egy ily készülék ára 9 krajczár. Minthogy a használt pántot a szállító 6 krajczáron készséggel visszaváltja: az új készülék csak 3 krajczárba fog jönni. Annnyiba sem, mint a most használt és semmit sem érő 12 plumba kerül. Üdvözöljük a feltalálót! — k.

Szivarjaink.

(Folytatás)

III.

Temesvári gyár.

Egészében véve az összes gyártmányokról csak a legjobbat mondhatjuk.

At. Regalitas. Anyagja jó, munkája jó és mégis gyér a koreslet.

A. Trabucco. Anyagja kitűnő, munkája szintén. Alakja csinos, színbeosztás kifogástalan. Az egész országban általában szeretik és igen kéri.

Bb. Britanica. Anyagja, feldolgozása jó. Alakja tetszetős. Mert tulnyomólag világosak és gyengék — igen keresik.

F. Portorico. Anyagja, munkája elég jó, mégsem keresik, mert ez a minőség más gyárból jobb.

H. Portorico-ról ugyanazt mondhatjuk, mint az *F*-ről.

Kolozsvári gyár.

At. Regalitas. Anyag, munka jó. Színbeosztás elég jó, igen keresik.

A. Trabucco, mint *At.*

Bb. Britanica. Anyagja nem a legjobb, munka változékony. Ha mégis keresik, ennek oka, hogy tulnyomólag világos burkolatu és pettyes.

F. Portorico. Anyagja, munkája elég jó.

H. Rövid. Anyagja közepes, feldolgozása annyira változó, hogy egy-

szer kitűnő, másszor teljesen élvezhetlen.

Fiumei gyár.

Ezen gyárból forgalomba jövő szivarok közül egyedül a virginia jöhet méltatásra, mert az egész országot ő látja el ezen szivarnemmel.

Ha néha az anyag és sodrás ellen alapos kifogás nem lenne, nagyon meg kellene dicsérni a virginia-t, mert ez a szivar nagyon megéri az érte fizetendő árat.

Ma a virginia-t legtöbben fogyasztják, különösen kedvelt szivar a katonaságnál.

Kiterjedését bizonyítja az is, hogy konkurrenzia nélküli szivarnem.

Ha így nagyobb szállítmány elrontva jön forgalomba, az annál nagyobb baj, mert csak egy gyár produkálja. A munkások gyári betanítására tehát kiváló gondot kell fordítani.

A néha ezen gyárból kikerülő *Gg.* nem tud versenyezni a selmeczivel.

Ezt olesóságáért a nagyon erős dohányt szeretik veszik; de oly ormotlanok, hogy a száj tele van velök és a préselés alatt erejükből veszítenek.

Ajánljuk a *Gg.*-t teljesen kihagyni a gyártásból és helyette új, jó, erős 4 kros szivart hozni be.

Pozsonyi gyár.

Ez a fiatal gyár igen szépen és a közkívánalmat kielégítően dolgozik.

At. Regalitas. Jó anyag, igen jó munka, dicséretes színbeosztás.

A. Trabucco. Anyagja közepes; de feldolgozása jó.

Bb. Britanica. Anyagja nem a legjobb. Feldolgozása kifogástalan. Színbeosztás példásan pontos. Elárúsítók és vevők előtt közkedvelt.

F. Portorico. Keresett áru. Feldolgozása igen jó; de anyagja ros.

H. Rövid. Anyagja kitűnő. A Jáva levéllel borítottakat igen szeretik és keresik. Feldolgozás kifogástalan.

Szegedi gyár.

Ezen szintén fiatal gyár eddigi áruiról és működéséről szintén csak elismeréssel emlékezhetünk meg.

Közelebről két szivarnem örvend nagy keresletnek és szeretetnek.

A szegedi gyár *F.* szivarja teljesen kifogástalan, kitűnő és a *H.* szivar erősen versenyre hívja a pozsonyi gyár *H.* szivarját.

Tény, hogy a kezdetben kibocsátott *H.* szivarok jobbaktak; de mert a kis hanyatlás okát tudjuk és mert a ma gyártottak is jók — méltányolnunk kell a gyárt azon reményben, hogy jövőben sem ad okot panaszra.

Dióhéjban elmondottuk nézeteinket az egyes gyárról és gyártmányokról.

Rekapituláljunk. A mi szivarjaink bizony sok tekintetben kifogás alá esnek; de a hiányokon és bajokon kis jóakarattal igen könnyű volna segíteni.

Ily baj a forgalomnál, hogy a készlet mindig kevés és ez a kisárusra nyomasztólag hat. A *consum* annyira nő, hogy a létező gyárak nem képesek vele lépést tartani, akkor még vagy hat gyárat kellene felállítani az ország különböző részein. — Ha ez nem fog megtörténni, úgy oda jutunk, hogy külföldről kell szükségleteink nagy részét beszerezni.

A millenniumi kiállítás küszöbön áll; ha nem létesítenek új gyárakat, akkor az egész világ előtt blamirozni fogjuk a magyar dohányt egyedárat.

A dohánygyártás egyéb fogyatkozásairól már több cikkünkben behatóan foglalkoztunk és ezután is foglalkozni fogunk.

Vendéglősök és kávéházak dohány-eladási jogához.

Ha az érdekeltek oly szomorú anyagi veszteséget nem szenvednének mellette — fenti czim alatt kötetekre menő humoros történetkéket lehetne összeírni, melyek mindegyikének igaz voltáért készséggel vállalnánk felelősséget.

Köztudomású, hogy a vendéglősök és kávéház tulajdonosok: igazabban ezek pinczérei jogot kaptak dohány- és szivarárakat nagyárusnál nagyban árban beszerezhetni: de azt már kevesen tudják, hogy ezen kedvezmény első sorban a pinczereknek kellemetlen és hogy ők sem szeretik.

A pénzügyőr szemléseket ezen helyeken cseppet sem szeretik: pedig ezek szabad bemeneti és ellenőrzési jogai fennlettek tartva. Ám ez ellen is védekezni tudnak.

Ha öngyártotta vagy csempész cigarettákat tudnak egy-egy helyen: kiki úgy segít magán, a hogy tud: a pénzügyőr leskelődéssel, a pinczér dugósi játsszával.

Hogy érdemes-e ez a játék, az más kérdés, természetes hogy jobb lenne, ha az egész dolgot egy tollvonással beszüntetnék és az állam nem engedné magát pinczerek által száz alakban kijátszani.

Véleményünk szerint helyesebb egy oly rendeletet visszavonni, mely senkinek sem használna, mint árestelkedésből állandó kijátszatást és boszantást tűrni épen azok részéről, kiknek kedvezményt adtak.

De mi egy történetkét ígértünk. Ime: Két úri ember lép be egy idevaló vendéglőbe. Leülnek, sört rendelnek. A vendéglősnek nincs dohányeladási joga és nem is tűri, hogy csempész árut eladjának; de a fizető pinczér tudja mit csinál, elad nyakra-főre.

A pinczér ismeri embereit; kieri, hogy szokatlan két söröző vendége két átlóztótt pénzügyőr. Eszét hegyezi.

— Cigarettát — rendel az egyik.

— Nekem is — rendel a másik.

— Mi nem tartunk cigarettát — hajlong a pinczér — de ha parancsolnak, hozatni fogok.

— Az nekünk mindegy — véli a vendég.

— Nem mindegy — felel a pinczér — a cigarettákért át kell küldenem a legközelebbi trafikba, mert nekünk nincs eladási jogunk.

— Tudom — morog hajszu alatt boszusan az egyik — csak hozasson át. Társának pedig oda ság: Kemény kópé ez, itt felsültünk.

Kis vártatra elébük tesznek Herczegovinát. A csalódottak fizetnek.

— Két pohár sör és 4 cigareta.

— Az 60 krajczár.

— Micsoda?

— 60 krajczár! Két pohár sör 24 kr.; 4 herzegovina à 6 kr. = 30 krajczár: mert kérem a hordárt kell fizetni, messze van innen a trafik.

Ezen igaz történetkének még egy pontja van: a herzegovinák ott feküdtek a pinczér fiókjában és *hamisítottak* voltak.

Ki fogad el kevesebbet?

Csodálatos, mi minden lehetséges a dohány-elárusítás terén; mi kik ezen szak helyzetének javításán fáradozunk, bizony sokszor nyelünk keserű falatot.

Hol van a föld kerekén más üzletág, hol boldog némelyik, ha egy fillér kereset reménye nélkül bocsájtják az üzlethez.

A kincstárnak is elég gondot ad az ingyen szolgáltatást felajánlókat nyakra-főre visszautasítani.

Alig üresedik meg egy nagy tőzsdehely, már egymást érik a folyamodók, oly ajánlatokat téve provízió dolgában, hogy a haszna ki van zárva, sőt előreláthatólag munkáján felül költségeire is rá fog fizetni.

Rövid idő óta D.-utcában üresedésben van a nagytőzsde. A hajszu megindult alaposan.

Oly ajánlatokat tettek, melyre kétkedőleg ráznák fejüket azok, kik az üzletet már ismerik. Lehetetlennek tartanak.

De mit szólnak ahhoz a tényhez, hogy az *ajánlkozók között van egy, ki minden provízió nélkül, tehát ingyen, haszon nélkül* akarja a nagytőzsdét vállalni.

A mérgeződés beteggé teheti azokat, kik komolyan gondolkoznak.

Az ily ajánlatot, mely teljes tudatlanságon alapszik, csak nem volna szabad figyelembe sem venni.

Ingyen munkát sem teljesíteni, sem elfogadni nem lehet józan gondolkozással.

Ha ez így fejlődik, tovább megéjük, hogy nagytőzsde jogot így fognak kikiáltani árverésen: „Nagytőzsde jog teljesen ingyen, egyszer, kétszer és nem fogad el senki kevesebbet? nem akar ráfizetni senki? akkor harmadszor!”

Burnót.

Ügyes burkolatu kis csomagocska fekszik előttünk. Tartalma burnót, súlya: 50 gram, ára 8 krajczár. Ezen csomagocskák egyelőre a határszéli forgalomra vannak szánva, de rövidesen az összes burnótnemek, mint *azt a Dohányárusok Közlönyének első számában* indítványoztuk, ily csomagolásban lesznek kibocsájtva.

Meg vagyunk róla győződve, hogy ezen reformot úgy az árusok, mint a fogyasztók örömmel üdvözlnek és hogy a burnótfogyasztás rohamosan fog emelkedni.

A Budapest-Ferencvárosi gyár szolgáltatja majdnem az egész országnak a burnót. Hisszük, hogy rövidesen a többi burnótnemeket is ily csomagolásban fogja kibocsájtani.

Ez új csomagolást ime bemutatjuk:

Rövidesen ily alakban jönnek forgalomba: a Hauspareil, Tiroli, Debrői, Levente, Albániai közönséges burnót nemek.

Az egyedáruság terjedése.

Mint meghízható forrásból értesülünk, Svájcban a dohány- és szivarmonopol behozatalát határozták el. A nagyobb cantonok megbízottjai dolgoznak a kiviteli módokatokon, melyekhez a magyarországit is mintául beszerették.

Az egyedáruság évi hasznát 1½—2 millióra előirányozták, mely összeget teljes egészében a munkás életbiztosítás és rokkant munkások és árvák segélyezésére fogják fordítani.

Boldog állam, mely a humanizmus terén ennyit tehet!

„LE GRIFFON“

valódi francia legjobb és legkedveltebb
szivarkapapír és szivarkahüvelyek.

A t. viszonteladók becses figyelmébe ajánljuk, hogy

„LE GRIFFON“

a tényleg legjobb és legkedveltebb szivarkapapír és minden papír-
és norinbergi nagykereskedésben gyári áron kapható.

T. Előfizetőinkhez!

Lapunk célja lévén a dohány nagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohányelárusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárusítási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszról mindenkit biztosíthatunk

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, ügyek sürgetését stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Szerkesztői üzenetek.

Nagyárus Ny. n. Sajnálattal nélkülözzük újabb közleményeit. Az egyik beküldött cikk oly fontos tárgyú, hogy az törvények, rendeletek áttanulmányozását igényli: ezért késik közlése. Nincs tehát oka hallgatni. Kérjük sorait.

Csinos trafikosné Szolnok. (Levelét megkaptuk és igen jól mulattunk csipős megjegyzéseim. Azon kérdésére pedig, hogy hol kaphatna kegyed csinos kalapot; ajánlhatjuk *Ffeifer Nővérek* divattermét (Bécsi-utca 9.), honnan a legelegánssabb kalapok kerülnek ki. És ha kegyed ezen fővárosi divatteremből szerzi be kalapjait, határozottan állíthatjuk, hogy az a bizonyos nagybajuszu *ellenége* is szerelmes lesz kegyedbe. Ezen válasszal azt hisszük ismét bebizonyítottuk, hogy minket semmiféle kérdéssel zavarba hozni nem lehet, a mit kegyed bizonyára sajnál. Üdvözlét.

H. Gy. B. . . . A ládakérdést illetőleg válaszoljuk: Mi nem szoktunk üres szalmát csépelni és ha irunk, nem saját mulatságunkra tesszük. Ha alaposak nem lehetünk, akkor hallgatunk. Mi a láda átvételi kényszerből okozott veszteség pontos kimutatását kértük, de ezt — csodálatunkra — legtöbb nagyárus beküldeni elmulasztotta. Ha saját érdeke előmozdítását nehezíti meg valaki, az legalább is felfoghatlan. De azért a mi késik, az nem mulik.

C. W. Budapest. Legokosabb, ha nagyárusával beszél. Hiszen — mint minden embernek — neki is van szíve.

F. H. Budapest. A hála fehér holló és csak jelleme egyének privilégiuma. Azután „jó tettért jót sohse várj.”

Vasárnapi szünet. Legközelebb cikkben fogunk válaszolni.

C. H. F. Ó-Budán. Tudomásul vesszük. Hogyne volna igaz? De nem érdemes verebrek árnyakkal lövöldözni.

U. . . . J. . . . Budapest. Levelét olvasva, nem győztünk eleget csodálkozni azon, hogy már irányunkban is bizalmatlan lett; különben mi azt vesszük észre, mióta völegény, senkiben sem bizik. Tehát mi jóakaratuság figyelmeztetjük, hogy az a bizalmatlanság sok félreértésre adhat okot. Levél meg. Üdvözlötünk a kis arányosnak.

S. M. Kolozsvár. Kérünk rövidebb tárczát, mert ha a mostanit közölni akarjuk, hát hat számba sem

fér bele; regényt nem közölhetünk, ha mindjárt minden csinos trafikosné apró kalandjait tartalmazza is.

T. O. Jászberény. A beküldött szivar valóban érdekes. Az illetékes helyen be fogjuk mutatni panaszlevelével együtt.

B. F. Budapest. Csalódik. Mi mindig nagyrebecsültük önt. Őszinte barátságában soha sem kételkedtünk. De lássa, az igaztalanság elkiseríti néha az embert.

P. K. Budapest. Legyen szíves a délelőtti órákban szerkesztőségünkbe fölfáradni. Hol az említett úgyról bővebben értekezhetünk.

G. F. Debreczen. Az iparos czimjegyzék szerint ott a következő len-fonó és szövőgyárak vannak: Klein Ármán és Lipót, Regenhart Ferencz és társai, Wein Károly és társa. Közelebbi megjelölés nélkül csak miut szövőgyárak szerepelnek: a Primavesi és a Silberberg és Hoffmann czégek.

A. K. Kecskemét. A kérdéses sorsjegy nem nyert. A mit mi is őszintén sajnálunk. De türelem. Minden huzást figyelemmel fogunk kísélni. És ha nyert tudatni fogjuk.

Kiadóhivatal postája.

A. N. A hirdetés ára 6 ftr 80 kr, tessék a pénzt és szöveget beküldeni.

U. R. Ilyen tartalmu hirdetést nem közölhetünk. Pénzt visszaküldjük.

N. K. Az eltévedt lappéldányt a maival együtt pótoljuk.

G. F. Zombor. Kegyed tulságig hálás azért a csekély szolgálatunkért, a mi ugyan szót sem érdemel. Bármikor szüksége lesz szolgálatunkra rendelkezésére állunk.

B. I. Esztergom. A holnapi postával okvetlen megkapja az általunk beszerzett apróságokat. A mit már ugy is nehezen vár.

D. O. Soroksár. Bármikor szívesen rendelkezésére állunk. Levelét minél előbb várjuk. Azt hisszük sikerülni fog.

„LE GLORIA“

szivarkapapír és szivarkahüvelyek

az elismert

legjobb és valódi franczia gyártmány

JOSEPH BARDOU és FILS-től Perpignanban és Párisban.

☞ Szivarkapapír **csak akkor valódi franczia**, ha a gyáros czíme világosan ki van tüntetve. ☞

Csász. és kir. szab. I. magyar valódi selmeczi
pipa- és pipaszár-gyár.

TAKÁCS G. VENDEL

Zólyomban, Selmecz mellett.

Ajánlja legjobb minőségű, kizárólag nála gyártott

egészségügyi szabadalmazott pipáit.

Minden ily pipán az ország czimere van bevésve, e szóval „privilegium“. Képes ár- és mintajegyzékkel kívánatra ingyen szolgálunk. Megrendelésnél kérem kitüntetni, hogy tovább eladásra vagy magánhasználatra kell-e?

Hamisítás ellen óvakodjunk!

Selmecz városban nincs jó anyag a valódi selmeczi pipához, az anyagot minden gyár Zólyom megyéből, Zólyom környékéről szerzi be.

Hirdetéseket

„Dohányárusok Közlönye“

részére

felvesz jutányos áron
a „Dohányárusok Közlönye“

kiadóhivatala

Budapest, VII., király-utca 9. sz.

Dohánytőzsdéknek a legháládatosabb czikk.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

ALAPITTATOTT 1858.

Nagyban. **MINKUS IGN. UTÓDA** Kicsinyben.

MINKUS DÁVID
TAJTÉK-PIPA-METSZŐ.

Valódi tajtékipák jótállás mellett.

BUDAPEST,
VII. ker., Király-utca 21. sz., és Kazinczy-utca 56. sz.

Elismerve jobb és olcsóbb mint másféle gyártmány.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

Egy szerencsés alkalmi vétel
azon helyzetbe juttatott, hogy
a n. é. hölgyközönségnek dupla
széles téli Scheviotot 45 krért
adhatok.

Ezen szövetekből 1200 mtr van raktáron.

FREUND GÁBOR
BUDAPEST,
VII., király-utca 17. sz.

Eisenschimidl és Wachtl

Budapest, Erzsébet-tér 9.
Bécs, VII., Kaiserstrasse Nr. 62.

a fényképészet
7-12 és
rokon-szakmák

összes kellékeinek
gyári raktára.

7-10

GUMMI

Eredeti párisi gummi- és halhályagok, finomság és jóság tekintetében a kivánalmakat is felülmúlják, tuczonként 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. és 8. frtért. **Bouts amor** (rövid) 3. és 4. frtért. legfinomabb hölgysszivacsok 2. 3. 4. és 5. frt. **Női óvszerek** Hasso után 2. frt. Mensinger tanár után 2. frt. 50 kr. darabonként. Susponsoriumok stb. részletezett árjegyzés szerint. Szétküldés titoktartás mellett.

REIF J. spezialista BÉCS
I. Stefansplatz, Brandstätte 3.

Praktikus mintagyűjtemény urak részére 5 frt. Árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve.

Budapest Terézvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság váltóüzlet osztálya.

Értesítjük a „Dohányárusok Közlönye“ t. előfizetőit, hogy **f. év december 15-től kezdve** magy. kir. nyeremény-sorsjegy és igérvények nagybani kibocsájtását és terjesztését elkezdjük.

IGÉRVÉNYEKET

bocsájtunk ki:

**1864-ki államsorsjegyekre,
1870. Magy. kir. nyeremény-sorsjegyekre,
Tiszai és Szegedi elsőbbségi kölcsönökre,
Osztrák hitel-sorsjegyekre,
Bécsi községi sorsjegyekre,
4°. Magy. jelzalog-sorsjegyekre,
3°. Osztrák földhitel-sorsjegyekre.**

Ezen lap kiadóhivatalának megkeresésére a kiadóval oly megállapodásra jutottunk, hogy a **Dohányárusok Közlönyére előfizető** trafikosok nagyobb jutalékban részesülnek az **eladott igérvények után, mint mások, illetve oly nagy jutalékot, mint egyetlen pénzüintézet sem ad elárusítóinak.**

Hogy az összeköttetés kényelmesebb legyen, a dohányárusoknak **közvetlen a „Dohányárusok Közlönye“ kiadóhivatalához kell fordulniok**, hol a mi igérvényeink felett elárusítás szempontjából intézkednek.

Tisztelettel

Budapest Terézvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság
váltóüzlet osztálya.

Hivatkozással a **Budapest Terézvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság** mai számunkban közölt felhívására, hisszük, hogy csak előfizetőink érdekeit fogjuk előmozdítani, ha a szóban forgó igérvény üzletet átvesszük.

Ha a kereslet nagy lesz és a fáradságos munkával arányban fog állani, akkor más cikknél sem fogunk késni **t. előfizetőinknek több hasznot biztosítani.**

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy saját érdekükben lehetőleg posta fordultával nyilatkozzanak, hajlandók-e a fenti **pénzüintézet igérvényeit bizományba véve elárusítani.** A provízió nagyságát és egyéb feltételeket meg lehet tudni a

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

kiadóhivatalában

Budapest, VII. ker., király-utca 9. sz.

==== H o v a k ö z v e t l e n ü l k e l l f o r d u l n i . ====